

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1009/2020
20.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Анђелке Зељковић и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у саизвршилаштву у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Анђелке Зељковић, адвоката Јелене Дрецун, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 519/18 од 15.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 101/2020 од 28.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Анђелке Зељковић, адвоката Јелене Дрецун, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 519/18 од 15.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 101/2020 од 28.05.2020. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К. бр. 519/18 од 15.10.2019. године окривљени Жарко Матовић и Анђелка Зељковић оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика и окривљени Жарко Матовић осуђен је на казну затвора у трајању од 4 године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.10.2015. године до 01.12.2016. године, а окривљена Анђелка Зељковић је осуђена на казну затвора у трајању од 3 године у коју се урачунава време за које је окривљена била лишена слободе и то од 02.10.2015. године до 04.10.2015. године. На основу одредбе члана 87. Кривичног законика у вези члана 246. став 7. Кривичног законика према окривљенима је изречена мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде, док су на основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени ослобођени дужности накнаде трошкова кривичног поступка, те је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 101/2020 од 28.05.2020. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Жарка Матовића, браниоца окривљеног Жарка Матовића, адвоката Бранислава Станимировића, жалба окривљене Анђелке Зељковић и браниоца окривљене Анђелке Зељковић, адвоката Сање Павловић и пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 519/18 од 15.10.2019. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене Анђелке Зељковић, адвокат Јелена Дрецун због повреде закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати на поновну одлуку Апелационом суду у Београду или на суђење другом већу првостепеног суда или да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљену Анђелку Зељковић огласити кривом за извршење кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 2. Кривичног законика. Бранилац је предложио да буде обавештен о седници већа и да се извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К. бр. 519/18 од 15.10.2019. године одложи сходно члану 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на тај начин што није примењен закон који је био најблажи за окривљену Анђелку Зељковић, односно није примењен Кривични законик објављен у „Службеном гласнику РС“, број 35/2019 који је ступио на снагу дана 01.12.2019. године и који предвиђа нову инкриминацију у члану 246а. став 2. КЗ (неовлашћено држање у великој количини супстанци или препарата који су проглашени за опојну дрогу). Уколико се пође од тога да у односу на окривљену Анђелку Зељковић у списима предмета не постоји ни један доказ који упућује на то да је опојну дрогу држала ради даље продаје, јасно је да се у односу на њу морала применити правна квалификација из члана 246а. став 2. Кривичног законика.

По оцени овог суда, овакав чињенични опис радње извршења „да је дана 02.10.2015. године са окривљеним Жарком Матовићем у урачунљивом стању, свесни свог дела и његове противправности, чије су извршење и хтели неовлашћено ради продаје држали супстанцу проглашену за опојну дрогу и то ...“ дат у изреци првостепене пресуде садржи све чињенице и околности које представљају законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога

из члана 246. став 1. Кривичног законика за које је окривљена и оглашена кривом правноснажном пресудом.

Стога се неосновано захтевом за заштиту законитости указује да се у радњама окривљене стичу законска обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 2. Кривичног законика, те да је правноснажним пресудама на штету окривљене повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Поред наведеног, бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је окривљена Анђелка Зељковић оглашена кривом да је као саизвршилац извршила кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика, иако у списима предмета не постоји ни један доказ који упућује на то да је опојну дрогу држала ради даље продаје, односно да би се код другачије утврђених чињеница радња окривљене могла другачије квалификовати, на који начин полемисе са чињеничним утврђењима суда у погледу облика виности.

Како чланом 485. став 4 ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима које имају у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљене Анђелке Зељковић у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић